

Universitätsbibliothek Wuppertal

Stoicorum veterum fragmenta

Zeno et Zenonis discipuli

Arnim, Hans von

Lipsiae, 1905

4. Persaeus Citieus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechteinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechteinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2758](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2758)

entem, ne ut irascatur quidem cadit. Sin autem caderet in sapientem aegritudo, caderet etiam iracundia, qua quoniam vacat, aegritudine etiam vacabit. 20. Etenim si sapiens in aegritudinem incidere posset, posset etiam in misericordiam, posset in invidentiam. 21. Nam qui dolet rebus alicuius adversis, idem alicuius etiam secundis dolet, ut Theophrastus interitum deplorans Callisthenis, sodalis sui, rebus Alexandri prosperis angitur, itaque dicit Callisthenem incidisse in hominem summa potentia summaque fortuna, sed ignarum, quem ad modum rebus secundis uti conveniret. Atqui quem ad modum misericordia aegritudo

10 est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis. In quem igitur cadit misereri, in eundem etiam invidere; non cadit autem invidere in sapientem; ergo ne misereri quidem. Quodsi aegre ferre sapiens soleret, misereri etiam soleret. Abest ergo a sapiente aegritudo.

15 (Hoc fragmentum e libris περὶ ἀπαθείας sumptum videtur)

4. Persaeus Citieus.

435 Diogenes Laërt. VII 36. Μαθηταὶ δὲ Ζήνωνος πολλοὶ μὲν, ἔνδοξοι δὲ Περσαῖος Δημητρίου Κιτιεύς, ὃν οἱ μὲν γινώσκον ἀντοῦ, οἱ δὲ οἰκέτην ἓνα τῶν εἰς βιβλιογραφίαν πεμπομένων ἀντὶ παρα

20 Ἀντιγόνοῦ, οὗ καὶ τροφεὺς ἦν τοῦ παιδὸς Ἀλκονέως.

διάπειραν δὴ ποτε βουληθεὶς λαβεῖν αὐτοῦ ὁ Ἀντίγονος ἐποίησεν αὐτῷ πλαστῶς ἀγγελθῆναι, ὥς εἴη τὰ χωρία αὐτοῦ πρὸς τῶν πολέμων ἀφηρημένα. καὶ σκυθρωπάσαντος „Ὁρᾷς, ἔφη, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος ἀδιάφορον.“

25 βιβλία δ' αὐτοῦ φέρεται τάδε·

περὶ βασιλείας·

πολιτεία Λακωνική n. 454. 455.

περὶ γάμον·

περὶ ἀσεβείας·

30 Θυέστης·

περὶ ἐρώτων·

προτρεπτικοί·

10 misericordia: cf. Vol. III n. 414 (p. 100, 43) οἷκτος δὲ λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. n. 416 (p. 101, 21) ἔλεος δὲ λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. 11 invidentia: cf. Vol. III n. 412 (p. 99, 38) n. 413 (p. 100, 3) n. 414 (p. 100, 16) n. 416 (p. 101, 21) φθόνος δὲ λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. 22 ἀγγελθῆναι BPF.

διατριβῶν·

χρεῖδων δ'·

ἀπομνημονεύματα·

πρὸς τοὺς Πλάτωνος νόμους ζ'.

436 Suidas s. v. Περσαῖος, Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός· ἐπε-
κλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γο-
νατᾶ υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου.
Ἱστορίαν.

437 Ind. Stoic. Herc. col. XII 3. μάλ(ι)στα μὲν | οὖν τῶν μαθη-
τῶ(ν) | ὑπὸ τοῦ Ζή(ν)ωνος ἢ|γαπᾶ(τ)ο ὁ Περσ(αῖ)ος, ἀλλὰ | (δ)ή 10
κ(αὶ) συνεβίον· καὶ (τέθ)ραπται δ' ὑπ' αὐτοῦ, | (ὡς λέγεται) πρὸς
ἐνίων | (δοῦλος ὢν) οἰκογενῆς | Διογένης

438 Gellius Noct. Att. II 18, 8. sed et Theophrasti Peripatetici
servus Pompylus et Zenonis Stoici servus, qui Persaeus vocatus est
— — philosophi non incelebres vixerunt. 15

439 Diogenes Laërt. VII 6. ἀπεδέχετο δ' αὐτὸν (scil. Ζήνωνα)
καὶ Ἀντίγονος καὶ εἴ ποτε Ἀθήναζε ἦκοι, ἤκουεν αὐτοῦ πολλά τε
παρεκάλει ἀφικέσθαι ὡς αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μὲν παρητήσατο, Περ-
σαῖον δὲ ἓνα τῶν γνωρίμων ἀπέστειλεν, ὃς ἦν Δημητρίου μὲν υἱός,
Κιτιεύς δὲ τὸ γένος, καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν τριακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν 20
Ὀλυμπιάδα, ἥδη γέροντος ὄντος Ζήνωνος. — 9. ἀπέστειλε δὲ Περ-
σαῖον καὶ Φιλωνίδην τὸν Θηβαῖον, ὧν ἀμφοτέρων Ἐπίκουρος μνη-
μονεύει ὡς συνόντων Ἀντιγόνῳ ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελ-
φὸν ἐπιστολῇ. — 13. σὺν τε Περσαίῳ τὴν αὐτὴν οἰκίαν ᾤκει· καὶ
αὐτοῦ ἀλητρίδιον εἰσαγαρόντος πρὸς αὐτόν, σπάσας πρὸς τὸν Περ- 25
σαῖον αὐτὸ ἀπήγαγεν.

Aelian. Var. Hist. III 17. ἐγὼ δὲ πολιτείαν φαίην ἂν καὶ τὸ
Περσαίου, εἴ γε Ἀντίγονον ἐπαίδενσε.

440 Vita Arati: σχολάσας δὲ ὁ Ἄρατος Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ
Ἀθήνῃσι καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπ' Ἀντι- 30
γόνου καὶ παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλας γάμον etc.

441 Ind. Stoic. Herc. col. XIII. αἵ(τιο)ν ἐγ' ἐνετο τούτου | καὶ
τὸ χωρισθῆναι Ζή(ν)ωνος ὄντος ἔτι πολ|λο(ῦ σ)ὺν (Ἀ)ντιγόνῳ καὶ |
(ἄ)μα περ(ι)πλανᾶσθαι, τὸ(ν) | ἀνλικόν, οὐ τὸν φιλό(σ)ο|φον ἡρημένον
βίον· | (ἐ)ξ οὗ καὶ (τῶν ἀν)θρῶ|πων αὐ(τῶν καὶ τῶν) | πόλεων . . 35

Ad Persaeum haec spectant.

col. XIV. Ἀν(τί)γονον ἀποδ(η)μῆ(ς)αντος αὐτοῦ | καλ(πε)ρ
Ἀρισ(ο)φῶν|τα παραιτουμένου | συγγνώμην etc.

8 Ἱστορίαν Paris. A, Ἱστορία edit. pr. 12 τέθραπται et quae secuntur
suppl. Bucheler. 33 exspecto ὄντα γ' ἔτη πολλά.

Stoicorum veterum fragm. I.

Haec quoque ad Persaeum aliquo modo referri certum est, sed sententia non intelligitur.

442 Pausanias II 8,4 (de Arato Sicyonio). Κόρινθον δὲ ἔχοντος Ἀντιγόνοῦ καὶ φρουρᾶς Μακεδόνων ἐνούσης, τοὺς Μακεδόνας τῷ αἰφνιδίῳ τῆς ἐπιθέσεως κατέπληξε, καὶ ἄλλους τε κρατήσας μάχῃ διέφθειρε καὶ Περσαῖον ἐπὶ τῇ φρουρᾷ τεταγμένον, ὃς παρὰ Ζήνωνα τὸν Μνασέον κατὰ μάθησιν σοφίας ἐφοίτησεν.

Idem VII 8,3. Ἀρατος καὶ Σικυνῶνιοι φρουρὰν ἐκ τοῦ Ἀκροκορίνθου ἐξήλασαν καὶ ἀπέκτειναν Περσαῖον ὑπὸ Ἀντιγόνοῦ ταχθέντα ἐπὶ τῇ φρουρᾷ.

443 Plutarchus vita Arati 18. Ἀλλὰ γὰρ Ἀντίγονος μὲν — κτησάμενος τὸν Ἀκροκόρινθον ἐφύλαττε μετὰ τῶν ἄλλων, οἷς ἐπίστευε μάλιστα, καὶ Περσαῖον ἐπιστήσας ἄρχοντα τὸν φιλόσοφον.

23. τῶν δὲ Ἀντιγόνοῦ στρατηγῶν Ἀρχέλαον μὲν ἀφῆκεν — — Περσαῖος δὲ τῆς ἄκρας ἀλίσκομένης εἰς Κεγχρεᾶς διεξέπεσεν. ὕστερον δὲ λέγεται σχολάζων πρὸς τὸν εἰπόντα μόνον αὐτῷ δοκεῖν στρατηγὸν εἶναι τὸν σοφόν· „ἀλλὰ νῆ θεούς, φάναι, τοῦτο μάλιστα κάμοι ποτε τῶν Ζήωνος ἤρεσκε δογμάτων· νῦν δὲ μεταβάλλομαι νουθετηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικυνωνίου νεανίσκου.“

20 ταῦτα μὲν περὶ Περσαίου πλείονες ἱστοροῦσιν.

444 Polyaeus VI 5. Ἀρατος ἐκράτησεν Ἀκροκορίνθον φρουρὰν ἔχοντος, ἣν ἐγκατέστησεν Ἀντίγονος φύλακα τάξας ἐπ' αὐτοῦ Περσαῖον τὸν φιλόσοφον καὶ Ἀρχέλαον τὸν στρατηγόν. — — Περσαῖος δὲ ὁ φιλόσοφος τῆς ἄκρας ἀλίσκομένης εἰς Κεγχρεᾶς διαφυγὼν ἐκεῖθεν πρὸς Ἀντίγονον ὄχθετο.

445 Ind. Stoic. Herc. col. XV. ταύ(τ)α(ι)ς ἀμν(ν)όμενος τοὺς Θοῶκας | (ἐξέβ)αλεν. Πλειόνων | δ' ἐπεισελθόντων καὶ | πανταχόθεν αὐτῷ | περισ(τ)άντων π(ο)λλὰ | τραύματα λαβὼν . . . | ῥῆ.ε. ἐαυτὸν καὶ (τὸν) | βίον ἐξέ(λ)ειπεν. (ἐλε)ξεν δέ τ(ι)ν(ες) ὅτ(ι) τ(ῆς) χ(ώ)ρας 30 ἐπὶ πλ(οί)ου | π(ρ)ὸς ἐν . . .

narratur Persaeum in expugnatione Acrocorinthe occidisce.

446 Ind. Stoic. Herc. col. XXXI. ὑπο(μ)ένων ἀκούειν καὶ | μετατίθεσθαι. Διὸ καὶ | ποτε Περσαίου πρὸς τι(ν)ας εἰπόντος, ὥς ἐπύ- 35 θετ' ἐπὶ τὴν ἡδονὴν | αὐτὸν (scil. Dionysium) μεταβε(β)ληκέ(ν)αι, διότι ἡβού(λετο) | ἀκούσα(ι) πρότε(ρον) ὑ(πὸ) τῆς ἀκρότ(ητος) | αὐτόν, κατ(ὰ) τὸ λεγόμε(ν)ο, τῶν ὀδυνῶν ἀποθανεῖν etc.

13 cf. Dio Chrysost. LXXIII § 2 (V. II 189, 20) Περσαῖος δὲ παρὰ Ἀντιγόνοῦ τὸν Ἀκροκόρινθον (scil. παρέλαβεν). 28 διέβ(η)ξεν Comp. διεχρήσατο Bueche-
ler. 30 Fortasse: ἐπὶ πλοίου ἐκπεσὼν πρὸς Ἀντίγονον ἦλθεν. cf. n. 444.
35 ἀκοῦσαι scripsi, ἀκούσας legit Comparetti.

447 Epiphanius adv. haeres. III 38 (DG p. 592, 34). Περσαῖος τὰ αὐτὰ Ζήνωνι ἐδογματίσει.

448 Philodemus de pietate 9 (DG p. 544b 28). Περσαῖος δὲ δῆλός ἐστιν — — (ἀφανί)ζω(ν) τὸ (δ)αιμόνιο(ν) ἢ μηθὲ(ν ὑπ)ὲρ αὐτοῦ γινώσκων, ὅταν ἐν τῷ Περὶ θεῶν μὴ (ἀπὶ)θανά λέρῃ φαίνεσθαι τὰ περὶ (τοῦ) τὰ τρέφοντα καὶ ὠφελοῦν(τ)α θεοὺς νενομίσ(θ)αι καὶ τετειμῆσθ(αι) πρῶτ(ο)ν ὑπὸ (Προ)δίκον γεγραμμένα, μ(ε)τὰ δὲ ταῦτα τοῦ(ς) εὐρ)όντας ἢ τροφάς ἢ (σ)κέπας ἢ τὰς ἄλλας τέχνας (ὡς Δ)ήμητρα (καὶ Δι)όνυσον καὶ τοῦ(ς) etc.

Cicero de nat. deor. I 38. At Persaeus, eiusdem Zenonis auditor, eos <dicat> esse habitos deos, a quibus magna utilitas ad vitae cultum esset inventa, ipsasque res utiles et salutare deorum esse vocabulis nuncupatas, ut ne hoc quidem diceret, illa inventa esse deorum, sed ipsa divina. quo quid absurdius quam aut res sordidas atque deformis deorum honore adficere aut homines iam morte deletos reponere in deos, quorum omnis cultus esset futurus in luctu.

Cf. Minuc. Fel. 21, 3.

449 Themistius or. 32 p. 358 Hard. γέλωτα — ὦφλέ ποτε Ἀντιγόνῳ Περσαῖος ὁ Κιτιεύς. Ἀντιγόνῳ γὰρ τῷ βασιλεῖ συνδητᾷτο Περσαῖος ὁ τοῦ Ζήνωνος ἐταῖρος. ἀκούων δὲ αὐτοῦ συνεχῶς ἐξορκουμένου τε καὶ θρυλλοῦντος θαμὰ τὰ κομψὰ δὴ ταῦτα τῆς Ποικίλης νεανιεύματα, ὅτι ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς τύχης ἀήτητός ἐστι καὶ ἀδούλωτος καὶ ἀκέραιος καὶ ἀπαθής, πᾶσαν ἐπεχείρησεν ἐργῶ ἐλέγξει τὴν τούτου ἀλαζονείαν. ποιεῖται δὲ τινὰς ἥκειν ἐμπόρους ἀπὸ Κύπρου τε καὶ Φοινίκης, ἃ χρὴ λέγειν ἐπὶ τοῦ Περσαίου προ-
εκδιδάξας. ἅπτετα ἀνηρώτα πνιθανόμενος πρῶτον μὲν περὶ τῶν νεῶν καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ στρατιωτῶν καὶ ὅσα δὴ βασιλικά ἐρωτήματα, ἔπειτα ἀτρέμα δὴ κατιῶν τῷ λόγῳ καὶ ὅπως ἔχει καὶ τῷ Περσαίῳ τὰ οἴκοι τὰ ἐν Κιτίῳ. ὡς δὲ τοῦ Περσαίου ἀκούσαντες οἱ ἔμποροι οὗτοι σκνθροπάσαντες εὐθὺς κατέβαλον τὰς κερ-
λὰς καὶ δῆλοι ἦσαν οὐ χρηστὰ ἀποκρινοῦμενοι, ἀπέρρει τε ἡ θρασύτης ἅπαντα τοῦ ἀνδρός, καὶ ἐπειδὴ ἐγκειμένου τε καὶ ἐκλιπαροῦντος ἀπεκρίναντο μόλις οἱ ἔμποροι δῆθεν ἐξηνδραποδίσθαι μὲν οἱ τὴν γυναικα εἰς Ἄργος βαδίζουσιν σὺν ταῖς αὔραις ὑπὸ δὴ τινῶν ληστῶν Αἰγυπτίων, ἀπεσφάχθαι δὲ τὸν ἀγαπητὸν νεανίσκον, καὶ τὰ χρήματα
δὲ ἐρρεῖν καὶ τὰ ἀνδράποδα· τοῦντεῦθεν δὲ φροῦδος μὲν τῷ Περσαίῳ ὁ Ζήνων, φροῦδος δὲ ὁ Κλεάνθης· ἤλεγξε δὲ ἡ φύσις τὰ λογάρια,

11 dicit om. ABHV. De Prodicō cf. Diels Fragm. der Vorsokr. p. 540. Persaei περὶ θεῶν liber deest in librorum indice Laërtiano n. 435. 34 fortasse εἰς ἀγρούς. || αὔραις corruptum.

ὅτι τῷ ὄντι λογάρια ἦν κενὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ οὐ μαρτυρούμενα ὑπὸ τῶν ἔργων.

450 Diogenes Laërt. VII 120. ἀρέσκει τε αὐτοῖς ἴσα ἡγεῖσθαι τὰ ἀμαρτήματα, καθά φησι Χρύσιππος — καὶ Περσαῖος καὶ Ζήνων.

5 451 Athenaeus XIII 607a. καίτοι Περσαίου τοῦ Κιτιέως ἐν τοῖς Συμποτικαῖς Ὑπομνήμασιν βοῶντος καὶ λέγοντος περὶ ἀφροδισίων ἁρμοστὸν εἶναι ἐν τῷ οἴῳ μνηεῖαν ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ὅταν ὑποπίωμεν ἐπιβόρει εἶναι. καὶ „ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἡμέρως τε καὶ μετρίως αὐτοῖς χρωμένους ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς δὲ 10 θηριωδῶς καὶ ἀπλήστως ψέγειν.“ καὶ „εἰ διαλεκτικοὶ συνελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογισμῶν διαλέγοντο, ἄλλοτρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τις ποιεῖν τοῦ παρόντος καιροῦ“ καὶ „ὁ καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ μεθυσθείη ἄν· οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι σφόδρα μέχρι τινὸς διατηροῦσιν ἐν τοῖς πότοις τὸ τοιοῦτον· εἰδ' ὅταν παραρῇ τὸ οἶνά- 15 ριον, τὴν πᾶσαν ἀσχημοσύνην ἐπιδείκνυνται. ὁ καὶ πρῶην ἐγένετο ἐπὶ τῶν ἐξ Ἀρκαδίας θεωρῶν πρὸς Ἀντίγονον παραγενομένων. ἐκεῖνοι [τε] γὰρ ἡρίστων σφόδρα σκυθρωπῶς καὶ εὐσχημόνως, ὡς ᾤοντο, οὐχ ὅτι ἡμῶν τινα προσβλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους. ὡς δὲ ὁ πότος προέβαινεν καὶ εἰσῆλθεν ἕλλα τε ἀκροάματα καὶ αἱ Θειταλαὶ αὐ- 20 ται ὀρχηστρίδες, καθάπερ αὐταῖς ἔθος ἐστίν, ἐν ταῖς διαζώστραις γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκ ἔτι κατεῖχον αὐτοὺς οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκ τῶν κλινῶν ἀνῶρων καὶ ἐβόων ὡς θαυμαστόν τι θέαμα θεώμενοι· καὶ μακάριον τὸν βασιλεῖα ἀπεκάλουν, ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ τούτων ἀπολαύειν, καὶ ἕτερα τούτοις παραπλήσια πάννυ πολλὰ τῶν φορτικῶν ἐποίουν. 25 τῶν φιλοσόφων δὲ τις συμπίνων ἡμῖν, εἰσελθούσης ἀγλητρίδος καὶ οὔσης εὐρυχωρίας παρ' αὐτῷ, βουλομένης τῆς παιδίσκης παρακαθίσαι οὐκ ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ σκληρὸν αὐτὸν εἰσῆγεν. εἰδ' ὅστερον πωλουμένης τῆς ἀγλητρίδος, καθάπερ ἔθος ἐστίν ἐν τοῖς πότοις γίνεσθαι, ἐν τε τῷ ἀγοράζειν πάννυ νεανικὸς ἦν καὶ τῷ πωλοῦντι, ἕλληρ τινὶ 30 θᾶπτον προσθέντι, ἡμφισβήτει καὶ οὐκ ἔφη αὐτὸν πεπραχέναι· καὶ τέλος εἰς πυγμαῖς ἦλθεν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος φιλόσοφος καὶ ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι ἐπιτρέπων τῇ ἀγλητρίδι.“

μήποτε αὐτός ἐστιν ὁ Περσαῖος ὁ περὶ τῆς ἀγλητρίδος διαπυκτεύσας· φησὶν γὰρ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος γρά- 35 φων ὧδε· „Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Περσαίου παρὰ πότον ἀγλητρίδιον πριαμένον καὶ διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὐτὸν διὰ τὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν οἰκίαν, συναισθόμενος εἰσέλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε τῇ Περσαίῳ.“

14 παραρῇ scripsi, παραρῇ AE. 17 τε del. Mus. 29 νεανικός ἦν A, corr. Coraes. 30 προσθέντος A, corr. Cas. 37 εἰσέλκυσε Kaibel, συνέλκυσε A.

452 Athenaeus IV 162b (Cynuleus cynicus cum alios libros probare dicitur, tum:) Περσαίου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμπο-
 τικὸς διαλόγους, συντεθέντας ἐκ τῶν Σίλλωνος καὶ Ζήνωνος
 ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ, ὅπως ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ
 συμπόται, [καὶ] πῶς ταῖς ἐπιχύσεσι χρηστέον πηνίκα τε εἰσακτέον
 τοὺς ὥραίους καὶ τὰς ὥρας εἰς τὸ συμπόσιον καὶ πότε αὐτοὺς προσ-
 δεκτέον ὥραιζομένους καὶ πότε παραπεμπτέον ὥς ὑπερορῶντας, καὶ
 περὶ προσοψημάτων καὶ περὶ ἄρτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα τε
 περιεργότερον περὶ φιλημάτων εἴρηκεν ὁ σωφρονικὸς φιλόσοφος, ὅς
 περὶ ταῦτα τὴν διάνοιαν αἰετρίων, πιστευθεῖς, ὥς φησιν Ἑρμιπ-
 πος, ὑπ' Ἀντιγόρου τὸν Ἀκροκόρινθον, κωθωνιζόμενος ἐξέπεσεν καὶ
 αὐτῆς τῆς Κορίνθου, καταστρατηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σικωνίου Ἀράτου,
 ὁ πρότερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς Ζήωνα διαμιλλώμενος ὥς ὁ
 σοφὸς πάντως ἂν εἴη καὶ στρατηγὸς ἀγαθός, μόνον τοῦτο διὰ
 τῶν ἔργων διαβεβαιωσάμενος, ὁ καλὸς τοῦ Ζήνωνος οἰκετιεύς. χαρι-
 έντως γὰρ ἔφη Βίων ὁ Βορυσθενίτης, θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰ-
 κόνα, ἐφ' ἧς ἐπεγράφτο „Περσαῖον Ζήνωνος Κιτιᾶ“ πεπλανῆσθαι
 τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν „Περσαῖον Ζήνωνος οἰκετιᾶ.“
 ἦν γὰρ οὕτως οἰκέτης γεγονὼς τοῦ Ζήνωνος, ὥς Νικίας ὁ Νικαεύς
 ἱστορεῖ ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ καὶ Σωτίων ὁ Ἀλέξαν-
 δρεὺς ἐν ταῖς Διαδοχαῖς. δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ Περσαίου ἀπην-
 τήκαμεν τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας, τοιοῦτον ἔχουσι τὸ ἐπί-
 γραμμα „Συμποτικῶν Διαλόγων.“

453 Diogenes Laërt. VII 1. καὶ ἀσθενής (scil. ἦν ὁ Ζήνων).
 διὸ καὶ φησι Περσαῖος ἐν ὑπομνήμασι συμποτικαῖς τὰ πλεῖστα
 αὐτὸν δεῖπνα παραιτεῖσθαι.

454 Athenaeus IV 140e. περὶ δὲ τῶν ἐπαϊκῶν Περσαῖος ἐν
 τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ οὕτως γράφει· „καὶ εὐθὺς τοὺς μὲν εὐπό-
 ρους ζημιοὶ εἰς ἐπάικλα· ταῦτα δὲ ἐστὶν μετὰ δειπνον τραγήματα·
 τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει κάλαμον ἢ στιβάδα ἢ φύλλα δάφνης φέρειν,
 ὅπως ἔχωσι τὰ ἐπάικλα κάπτειν μετὰ δειπνον· γίνεται γὰρ ἄλφιστα
 ἐλαίῳ ἐρόσάμενα. τὸ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι τοῦτο δὴ συνίστα-
 ται μικρόν. καὶ γὰρ οὕτινα δεῖ πρῶτον κατακεῖσθαι ἢ δεύτερον ἢ
 ἐπὶ τοῦ σκιμποδίου καθῆσθαι, πάντα τοιαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπάικλα.“
 τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ Διοσκουρίδης.

455 Athenaeus IV 140b. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὀρθαγορίσκοι λέγονται,

5 καὶ del. Kaibel. 9 σωφρονικὸς scripsi, Σωφρονίσκον libri. 14 μόνον
 vix sanum, fortasse: οὐ μὴν vel οὐ μὲν οὖν. 15 ὁ κριτιεύς A, corr. Kaibel.
 18 οἰκετιαία A. 23 Deest hic liber in indice librorum Laërtiano n. 435.
 27 περσεὺς A, corr. Cas. 32 τοῦτον A, corr. Mus. 34 mutila haec dicit
 Kaibel.

ὥς φησιν ὁ Πολέμων, οἱ γαλαθηνοὶ χοῖροι, ἀλλ' ὀρθραγορίσκει, ἐπεὶ πρὸς τὸν ὀρθρον πιπράσκονται, ὡς Περσαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ καὶ Διοσκουρίδης ἐν β' πολιτείας καὶ Ἀριστοκλῆς ἐν τῷ προτέρῳ καὶ οὗτος τῆς Λακωνίων πολιτείας.

5 456 Dio Chrysostomus or. LIII § 4 (Vol. II p. 101 Arn.). γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος εἰς τε τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν — — διδάσκων ὅτι τὰ μὲν κατὰ δόξαν, τὰ δὲ κατὰ ἀλήθειαν γέγραπεν (scil. Ὅμηρος), ὅπως μὴ φαίνεται αὐτὸς αὐτῷ μαχόμενος — —. ἔτι δὲ καὶ Περσαῖος ὁ τοῦ Ζήνωνος κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπό-
10 θεσιν γέγραφε καὶ ἄλλοι πλείους.

457 Diogenes Laërt. II 61. καὶ τῶν ἐπτά δὲ (scil. Aeschinis Socratici dialogorum) τοὺς πλείστους Περσαῖος φησι Πασιφῶντος εἶναι τοῦ Ἑρετρικοῦ, εἰς τοὺς Αἰσχίνου δὲ κατατάξει.

458 Diogenes Laërt. VII 28. Περσαῖος δὲ φησιν ἐν ταῖς ἡθι-
15 καῖς σχολαῖς δύο καὶ ἐβδομήκοντα ἐτῶν τελευτῆσαι αὐτόν (scil. τὸν Ζήωνα), ἐλθεῖν δὲ Ἀθήνας δύο καὶ εἴκοσι ἐτῶν.

459 Bio apud Diog. Laërt. IV 46. 47 (Antigono regi, apud quem Philonidem et Persaeum sibi obtrectare comperit, narrato humili genere suo scribit:) ταῦτά ἐστι τὰ κατ' ἐμέ. ὥστε πανσάσθωσαν Περ-
20 σαῖος τε καὶ Φιλωνίδης ἱστοροῦντες αὐτά· σκόπει δέ με ἐξ ἐμαντοῦ.

460 Diogenes Laërt. II 143. (de Menedemo) μόνῳ δὲ Περσαίῳ διαπρύσιον εἶχε πόλεμον· ἐδόκει γὰρ Ἀντιγόῳ βουλομένῳ τὴν δημοκρατίαν ἀποκαταστήσαι τοῖς Ἑρετριεῦσι χάριν Μενεδήμου, κωλύσαι. διὸ καὶ ποτε παρὰ πότον ὁ Μενέδημος ἐλέγξας αὐτὸν τοῖς λόγοις τά
25 τε ἄλλα ἔφη καὶ δὴ· „Φιλόσοφος μὲν [τοι] τοιοῦτος, ἀνὴρ δὲ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν γενησομένων κάκιστος.“

461 Diogenes Laërt. VII 162. μάλιστα δὲ προσεῖχε (scil. ὁ Ἀρίστων) στωϊκῷ δόγματι τῷ τὸν σοφὸν ἀδόξαστον εἶναι. πρὸς ὃ Περ-
σαῖος ἐναντιούμενος διδύμων ἀδελφῶν τὸν ἕτερον ἐποίησεν αὐτῷ
30 παρακαταθήκην δοῦναι, ἔπειτα τὸν ἕτερον ἀπολαβεῖν· καὶ οὕτως ἀπορούμενον διήλεγξεν.

462 Suidas s. v. Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθη-
τῆς Περσαίου. διάλογοι αὐτοῦ· Μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων. Ἐκχυτον· ἔστι δὲ ὠσκοπία. Περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς.

15 ἡθικαὶ σχολαί: ne hic quidem liber in indice Laërtiano n. 435 memoratur. 28 δοξαστὸν BPL.